

குயில்

கிழமை இதழ்

ஆசிரியர்

பாரதிதாசன்

விலை 13 காசுகள்

குரல்: 1

புதுச்சேரி, 6-1-59 செவ்வாய்

இசை: 32

ஞாலப் பெரியார் பாதை

இசை: செஞ்சுருட்டி

தாளம்: ஆதி.

விடுதலை இல்லாத

போது — மொழி

ஏது? — இனம்

ஏது? — பண்டை

ஏது? — நீ

மேலான வரலாறும்

விலக்கல் இலாததமிழ் இலக்கியத் தின்சல்லி

வேரும் சிறிதும் நிலைக் காது

கொடிநாட்டி வாழ்ந்தனை

மண்ணி — லதை

எண்ணித் — தமிழ்

எண்ணி — அந்தக்

பண்ணிக் — கொடுங்

கொடியவரை நடுங்கப்

கோலைமுறித்த பின்புன் வேலை முடிந்ததென்று

கொட்டடா முரசு

நண்ணி

தாய்க்கும கன்செய்யும்

தொண்டும் — ஓன்

றுண்டு — நன்

றுண்டு — தாய்

தனைநீக்க வேண்டும்வெ

குண்டு — மேலும்

தமிழன்நீ தமிழ்ப்பழங் குடிக்கோர் இழுக்கென்றால்

சாக்காடும் உனக்குக்கற்

கண்டு.

பாக்கியம் பெற்றவன்

நீதான் — புலி

நீதான் — சிங்கம்

நீதான் — இந்தப்

பாராண்ட மறத்தின்

தாய்தான் — தமிழ்ப்

பண்பாட்டை மிதிப்பவன்

பழிவாங்கப் படவேண்டும்

சும்மா இருந்தால் நீயோர்

நாய்தான்

தெற்கை வடக் காண்ட

தெந்நாள்? — இல்லை

முன்னாள் — அஃ

திந்நாள்! — கேள்

சிர்பட வேண்டுமன்றோ

உன்நாள்? — நல்ல

திருவேண்டும் புகழ்வேண்டும் தமிழ்க்குரி மைவேண்டும்

தீயர் தொலையும் நாளை பொன்னாள்

வந்தவர் மொழியா? செந்தமிழ்ச் செல்வமா?

தறை

இது தரா என்ற வடசொல்லின் சிதைவாம். இவ்வாறு வை, மு. கோ. சடாயு உயிர் நீத்த படலம் 73-ம் செய்யுள் உரையிற் கூறினார். இதில் வியக்கத்தக்கது. தரா என்பதை அவர் வடசொல் என்று இயம்பியதேயாகும். தரை என்பது தருதல் (ஈனுதல்) என்று பொருள்படும் தொழிற் பெயர். தா என்ற முதனிலை தரு என வேறுபாடுற்றது. வா என்ற முதனிலை வரு என வேறுபாடுற்றதுபோல். தரு என்ற முதனிலை ஐ என்ற தொழிற் பெயர் இறுதி நிலை பெற்றுத் தரை ஆயிற்று. தருதல் என்பது தல் இறுதிநிலை பெற்றது.

தரை உயிர்க் தொகுதியை ஈனுவது தருவது ஆகியநிலத்துக்கு ஆனது-தொழிலாகு பெயர்.

எனவே தரை தூய தமிழ்க்காரணப் பெயர். தறை என்ற சொல்லுக்கும் தரை என்ற சொல்லுக்கும் தொடர்பே இல்லை. தறை (தறு+ஐ) உறுதி பெறுதல் என்ற பொருளுடைய தொழிற் பெயரே. அத் தொழில் பொருளுக்காவதால் தறை தொழிலாகு பெயர் என அறிதல் வேண்டும்.

தரை என்ற தமிழ்ச்சொல்லையே வடவர் தரா என்று திரித்தார்.

மனிதர்

இது மனுஷ்யர் என்பதன் திரிபாம். மனு என்பவனின் வழிவந்த காரணத்தால் அப் பெயர் வந்ததாம் எனப் பலவாறு கூறி இடர்ப்படுவார். மனு தோன்றுவதற்கு முன்னும் மன். மன்னுதல், மனம், மானம் என்ற வேரும் வினையும் இருந்தன என்று தோன்றுகின்றது. ஆரியமறை தோன்றுமுன் மனு என்ற சொல்லே இல்லை என்பதால் தமிழின் மன் என்பதை வைத்தே மனுச்சொல் ஆக்கப்பெற்றது எனல் வேண்டும்.

மனிதன், மனுசன் மானுயன், மானிடன், மனித்தன் அனைத்தும் மன் என்பதன் அடியாய்ப் பிறந்தனவேயாகும்.

மன் என்பதற்கு, நிலைதல், உயர்வு என்பன பொருள். மனிதன் மற்ற விலங்கு பறவை முதலியவற்றினும் உயர்வுடையவன் என்ற காரணத்தால் மனிதன் எனப்பட்டான்.

மன் முதனிலை இசாரியைத் எழுத்துப் பேறு அன் ஆண்பாற் பெயர் இறுதிநிலை என்பது உறுப்பிலக்கணம்.

முன்பக்கத் தொடர்:

பொற்குவை தன்னைக்	கரண்டி	— யாற்
	கரண்டிப்	— பல
	வண்டி	— ஏற்றிப்
போனான் நமக்கே திங்கே	உண்டி?	— உன்
பொய்யாத வாழ்வெங்கே	மெய்யான	உணர்வெங்கே
பொயின வோருள்	மண்டி?	
ஒன்றே உனதுமுதல்	வேலை	— இது
	காலே	— கொடுங்
	கோலைத்	— துண்டாய்
ஒடிக்க வேண்டும் திறத்	தாலே	— பார்
உன்படை! உன்னினம் நில்தன் முன்னணி		
உனக்குப் பகைவர் எந்த	மூலை?	
நன்றிக்கு வாழ்ந்திட	வேண்டும்	— உரம்
	வேண்டும்	— திறம்
	வேண்டும்	— உன்
நாட்டிற்கே நீவாழ	வேண்டும்	— நம்
ஞாலப் பெரியார்செல்லும்	பாதைதனை	விடாதே
விடுதலைப் பெரும்பயன்	ஈண்டும்!	

புதுச்சேரி, தி. வ. ஆ. ககஅக மார்கழி ௨௨

தமிழகம் மீளவேண்டும் நேரு ஆட்சி ஒழிய வேண்டும்

□★□

செந்தமிழ்ச் சொற்களை இந்தியால் எழுதுதல் அறிவிலாச் செயல்! அறமிலாச் செயல்! வடவரின் இந்த மடமை எண்ணத்தை முனையிலே கிள்ளி எறிதல்நம் முதற்கடன் ஏனெனில்,

எழுத்தைக் கொல்வது மொழியைக் கொல்வதே மொழியைக் கொல்வது இலக்கியம் [கொல்வதே இலக்கியம் கொல்வதோ இனத்தைக் [கொல்வதே

இனத்தைக் கொல்வ தெதற்கெனில், தமிழர் நிலத்தைச் சுரண்டித் தமது நிலையினை உயர்த்த; வடவரின் உள்ளம் இதுதான்

நேருவின் ஆட்சி, நெடுநா ளாக செந்தமிழர்க்குச் செய்யும் தீமைகள் இம்மியேனும் குறைந்த பாடில்லே நேருவின் ஆட்சி மாற வேண்டும். ஒழிக்க வேண்டும் உயர்தமிழ் மக்கள்

இந்தியை எத்துப் பேசிப் புகுத்தியது! சாதி ஒழிப்பாரைச் சாக டித்தது! பாரோர் அறியப் பார்ப்பனர் ஆட்சியை நிறுவிற்றுத் தமிழரைக் கறுவிற்றுக் [கொல்வதாய்!

எந்தத் துறையிலும் இம்மி அளவும் உரிமை தரேன் என உறுமிற்றுப் பன்றி! தமிழர் செல்வத்தைத் தயங்காது சுரண்டிற்று- எங்குள தமிழ் இனத்தார் தம்மையும் கயமை மனத்தாற் காட்டிக் கொடுத்தது தமிழர் நன்செய் தருநெல் லைஎலாம் அயலார்க் கென்றது; பசிஉமக் கென்றது!

நம்இ னத்தவர் செம்மைத் தமிழர்கள் இலங்கை அரசினால் எய்தும் இன்னலை ஆத ரித்தது நேருவின் ஆட்சி!

மலையத் தமிழர்கள் நிலைமை நன்றெனில் நெஞ்சு கொதித்தது நேருவின் ஆட்சி அங்குள தமிழர் தொல்லை அடைந்திடில் ஆம்ஆம் என்ற தறமிலான் ஆட்சி!

தமிழை அழிக்கத் தமிழனைத் தேடிக் காசு தந்து அலுவல் காட்டி

ஊக்கம் செய்த துயர்விலான் ஆட்சி!

தெருவில் நின்று தே. போ. மீ. அதோ குதிக்கின் ருனே தமிழைக் கொல்ல!

தமிழ்க் கொலைகாரனின் தானுக் கஞ்சி அண்ணா மலைதான் அழுவ தென்ன கரந்தை நெஞ்சு கலங்குவ தென்ன!

“ஆகாஷ் வாணி” - அதனை நீக்குக!

“வாடுலி” - ஆக்குக! என்று கெஞ்சினும் இதற்கும் மறுப்பா! எங்கே அடுக்கும்? தமிழன் உயிரையா தருதல் வேண்டும் இந்த உரிமை எய்து தற்கு?

நேருவின் ஆட்சி நீங்க வேண்டும் ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும் விழுப்பத் தமிழகம் மீட்சி பெறவே!

பிசிராந்தையார்

தொடர் நாடகம்

காட்சி ௨௨.

இடம் : பாண்டியநாடு. அரண்மனை.

காலம் : காலை.

உறுப்பினர் : பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி, அமைச்சர், படைத்தலைவர், புலவர் மேற்படியார், ஒற்றன், சோனாட்டின் ஒற்றன்.

காட்சித்தலைப்பு :

கடலும் வறண்டதோ?

நிகழ்ச்சி :

பாண்டி நாட்டின் ஒற்றன்வந்து புதுமை கூறுகின்றான்.

அறிவுடை : பாவேந்தர் பிசிராந்தையார் நகரில்தானா?

அமைச்சர் : இல்லை இல்லை பிசிருக்குப் போயிருக்கின்றார் மனை மக்களோடு.

அறிவுடை : நானும் அவருடன் இருக்க ஆசைப்படுகின்றேன். ஒழிவில்லை, நான் பிசிராந்தையாருடன் இருக்கின்றேன் என்றால் நான் என் அன்னையின் மடியில் இருக்கின்றேன் தந்தையின் பிடியிலிருக்கின்றேன் நல்லாசிரியரின் திரு அடியில் இருக்கின்றேன்.

(இதற்குள் ஒற்றன் வருகின்றான் பணிந்து கூறுகின்றான். அவன்தோளில் ஓர் அதிர்ச்சியும், பெருமூச்சும் காட்சியளிக்கின்றன.)

ஒற்றன் : வியப்பு!..... நம்... பாண்டிநாட்டின் முள்ளிக்கோட்டத்தின் எல்லையை அடைகின்றது... சோழன் படை! சோழன் படைதான்! கயற்கொடி தொலைவில் காட்சியளிக்கக் கண்டன என் கண்கள் :

அறிவுடை- கோப்பெருஞ் சோழனின் மாப் பெரும் புகழும் மாய்ந்ததா! அறம் வற்றிப்

போயிற்று! கடலா வறண்டது அட! அப்பனே இதற்கேன் நீ கலங்குகின்றாய்?

அமைச்சன்- அரசர் பதறிச் சூளுரைத்துவிட வேண்டாம் இதில் ஏதோ மறைவு இருக்கின்றது நான் நம்பவில்லை சோழன் படை எடுத்தான் என்பதை ஒற்றர் கண்ணால் கண்டாராயினும்!

மேற்படியார்- தாம் சாக மருந்துண்டரா சோழர். வருவது சோழர் படையானால் படைமேல் அவருக்கு வருத்தம் போலும் அதனால் தான் இங்கு அனுப்புகின்றார்.

(இதற்குள் வேற்றரசின் ஒற்றன் வருகின்றான். அவன் முகத்தில் அச்சம் கூந்தாடுகின்றது. அரசரைப் பணிந்தேழுகின்றான்.)

ஒற்றன்- அயலரசின் செய்திகொண்டு வந்தாரை ஒன்றும் செய்யமாட்டீர்கள் என்று நம்பியதால் இப்பணியை நான் மேற்கொண்டேன். இது கோப்பெருஞ்சோழர் அளித்தது.

என்று திருமுகத்தைப் பாண்டியனிடம் நீட்டப் பாண்டியன் வாங்கிப் படிக்கின்றான்.

அரசன்- அறமிலாப் பாண்டியன் அறிவுடை நம்பிக்குக் கோப்பெருஞ் சோழன்.

அறமில்லை. ஆட்சித்திறமில்லை உன்னிடத்தில்.

அறிவில்லை. நல்ல நெறியில்லை உன்பால்.

நிலை தவறிற்றுக் கொலை பெருகிற்று. நின் நாட்டில்.

(தொடர்ச்சி 10 ஆம் பக்கம் பார்க்க.)

கவனிக்க ...

என்னுரைத்தான் கட்டுரையின் தொடரை ஏழாம் பக்கம் பார்க்க.

வள்ளுவருக்கு வைணவப் போர்வையா? கட்டுரைத் தொடரை ஒன்பதாம் பக்கம் பார்க்க.

வள்ளுவருக்கு வைணவப் போர்வையா?

வித்துவான். மு. முனிசாமி, புதுவை.

4. “மடியிலா மன்னவன் எய்தும் அடிஅளந்தான் தாயதெல்லாம் ஒருங்கு”

(“சோம்பலில்லாத மன்னவன் மகாவிஷ்ணுவின் திருவிக்கிரம முர்த்தி வடிவத்தில் அளந்த உலக முழுவதையும் ஒரு மிக்க அடைவான்”) இதில் அடியளந்தான் என்பதற்கு ஆராய்ச்சி உரைகளும் மற்றைய உரைகளும் இருக்கட்டும். உரையாசிரியர் பரிமேலழகர் கூறுவது. அடியளந்தான் என்பது வாளா பெயராய் நின்றது. இதனால் அடியளந்தான் என்பது மகாவிஷ்ணுவின் திருநாமங்களில் ஒன்று என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மையாகையால், திருவள்ளுவர் எச்சமயத்துக்கடவுளரின் சிறப்புப் பெயரையும் வெளிப்படையாகக் கூறாமல் மகாவிஷ்ணுவின் பெயரையே வெளிப்படையாகக் கூறவதால் திருவள்ளுவர் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் என்பதில் ஐயம் இல்லை” என்பது நாயுடு அவர்கள் காட்டும் நான்காம் காரணமாகும்.

அரசர்கள் சோம்பல் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் அப்போதுதான் அவர்கள் திருமால் அளந்த உலகத்தின் பரப்பையெல்லாம் பொதுமையின்றி வெண்குடை நிறற்ற முடியும் என்று மடியின்மையின் சிறப்பினை எடுத்துக்காட்டவே இக்குறளினை யாத்திருக்கின்றாரே யொழியத் தாம் வைணவர் என்பதை வெளிப்படையாகக் காட்டிக் கொள்ள இக்குறளினதே திருவள்ளுவர் இயற்றினார் அல்லர் என்பது யாவர்க்கும் புலனாகும்.

“இடைவிடாத உழைப்பின் மூலமே நம்நாடு விரைவில் கம்பூனிஸ்ட் ரஷ்யா, கம்பூனிஸ்ட் சீனா முதலிய நாடுகளைப் போன்று சிறந்த நடாக ஆக முடியும்” என்ற கருத்துப்பட பண்டிதநேரு பலமுறை கூறியிருக்கிறார். நேரு, ரஷ்யாவையும் சீனாவையும் வெளிப்படையாக உதாரணங்காட்டியிருப்பதால் அவரை ஒரு கம்பூனிஸ்ட் என்று கூற முடியுமா? முடியாது. அதுபோலவே, அடி அளந்தானை உதாரணங்காட்டுவதால் திருவள்ளுவர் ஒரு போதும் வைணவர் ஆகார் என்பது நிண்ணம்.

5. “தாம்விற்வார் மென்தோள் துயிலின் இனிது தாமரைக் கண்ணன் உலகு” [கொல்

“இக்குறளுக்கு முன்னுரையாகத் தாமரைக் கண்ணன் உலகில் நுகரும் இன்பத்தை “மிரதிசய இன்பம்” என்கிறார். மிரதிசய இன்பம் என்பது ஒப்பில்லாத ஆனந்தம் தரும் இன்பம். இங்குத் தாமரைக் கண்ணன் என்பதற்குச் செங்கண்மால் என்றும் தேவேந்திரன் அல்லனென்றும் உரை கூறிய பரிமேலழகர் மற்றைக்கடவுளராகிய, சிவன், பிரமன் இவர்களுக்குப் பெயராயிருப்பின் அதையும் மறுத்திருப்பார். எனவே தாமரைக் கண்ணன் என்பது மகாவிஷ்ணுவையே குறிக்கும். ஆனால், சைவர்கள் ஒன்று கவனிக்கவேண்டும் என்ன? சிவ பெருமானை நெருப்புக் கண் என்பதாக எண்ணிச் சிவபெருமானை நெருப்புக் கண்ணன், தமல் கண்ணன், அக்னிலோசனன் என்னும் உலக வழக்கிலும் செய்யுள் வழக்கிலும் கூறுவதேயன்றித் தாமரைக் கண்ணன் என்னும் வழக்கம் உண்டோ? ஆனால், மகாவிஷ்ணுவைப் பங்கயக் கண்ணன், தாமரைக் கண்ணன், பத்மலோசனன், புண்டரீ காட்சன் என இருவழக்கிலும் கூறுவர். எனவே, திருவள்ளுவர் கூறும் ‘தாமரைக் கண்ணன் உலகு.’ மகாவிஷ்ணுவின் வைகுந்தம் என்பதும் ஐயமறத் தெளிந்தோம் என்று கூறுகின்றார்.”

மேற்கூறிய குறட்பாவில் தாமரைக் கண்ணன் என்பது பங்கயக் கண்ணனாகிய திருமாலையும், தாமரைக் கண்ணன் உலகு என்பது ஸ்ரீ வைகுந்தத்தையும் குறிக்கும் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயம் இன்று. ஆனால், ஈண்டுத் தாமரைக் கண்ணன் உலகு எந்தப் பொருளில் திருவள்ளுவரால் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூர்ந்து நோக்குதல் வேண்டும்.

தாமரைக் கண்ணனுடைய உலகம், தாம் விரும்பும் காதலியரின் மெல்லிய தோள்களில் துயிலும் துயில்போல் இனிமையுடையதோ? (இஃது திரு. மு. வ. அவர்களின் உரை) என்று ஒப்புமைப் பொருளில் வந்துள்ளது.

உள்ளத்தை நெகிழச் செய்யும் யாழ், குழல் இவற்றின் இசை குழந்தைகளின் மழலைச் சொற்களைப்போல் இனிமையுடையதோ? இதே பொருளில்தான் இருக்கிறது மேலே காட்டப்பட்ட குறளும். இதற்குக் கிடைக்கும் விடை குறளுக்குப் பொருந்தும் இவ்விடையை வள்ளுவர் வாயாலேயே கேட்போம்.

குழவினிது யாழினி தென்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொற கேளா தவர்

குழல், யாழ் இவற்றின் இன்னிசையை வீட
மழலை மொழி சிறந்தது என்பது பெறப்படுகிற
தல்லவா? அதுபோன்றே, தாமரைக் கண்ணுள்
உலகில் கிடைக்கும் இன்பத்தை வீடப்
பெண்ணின்பம் பேரின்பத்தைத் தரவல்லது. "நிரதி
சய இன்பம்" என்று பரமபாகவதர்களால் பெருமை
யாகப் பேசப்படும் இன்பம், கண்டு, கேட்டு,
உண்டு, உயிர்த்து, உற்று அறியும் ஐம்புலனும்
விளங்கும் ஒண்டொடி மாட்டே உண்டாகும்
இன்பத்திற்கு ஒப்பாகுமோ என்று கேட்கிறார்
திருவள்ளுவர். அதாவது சிற்றின்பம் என்றும் எளி
தில் கிடைக்கக் கூடியதென்றும், சொல்லப்படுகின்ற
பெண்ணின்பம், கிடைத்தற்கரிய பேரின்பத்தை
நுகரக்கூடிய பூநீ வைகுந்த உலகினும் மேலானது
என்பது கருத்து. தம்முடைய சமயத்தில் ஆழ்ந்த
பற்றுள்ள ஒருவர் தம் கடவுளர் உறையும் உலகம்
ஞானிகளால் சிற்றின்பம் என்று வெறுக்கப்படும்
பெண்ணின்பத்தினும் இழிந்தது என்று கூற ஒருப்
பட மாட்டார். எவருமே தம் சமயத்திற்கு இழுக்
குண்டாகும்படி நடக்கவேமாட்டார்.

இக்கருத்தை ஒரு எடுத்துக் காட்டின் மூலம்
விளக்குகின்றேன். சேரன் செங்குட்டுவன் வட
காட்டை நோக்கிப் புறப்படுகின்ற சமயம். அது
போது ஆடகமாயத்திலிருந்து திருமாவின் பிர
சாதத்தை அர்ச்சகர் சிலர்கொண்டு வந்து செங்
குட்டுவனுக்குக் கொடுத்தனர். உடனே அதைப்
பெற்றுத் தன் சென்னியில் சூடிக்கொண்டானா?
இல்லை. காரணம் என்ன? முன்னமே அவன் சிவ
பெருமானுடைய பாதத்தைத் தன் முடியீது வைத்
திருந்தமையே, திருமாவின் பிரசாதத்தைத் தன்
முடியீது தரித்துக் கொள்ளின் தான் வழிபடும்
கடவுளாகிய சிவபெருமானை அவமதிப்புச் செய்தது
போலாகும் என்ற கடப்பாட்டினாலன்றோ செங்
குட்டுவன் திருமாவின் பிரசாதத்தைத்தன் அழகிய
புயத்தில் அணிந்து கொண்டான்.

திருவள்ளுவர் தூய வைணவராயிருப்பின்
தாமரைக் கண்ணுள் உலகு சிற்றின்பத்தைக்
காட்டிலும் தாழ்த்து என்று குறள் செய்திருக்க
மாட்டார். ஆகவே, அவர் வைணவர் அல்லர்.
வைணவர் அல்லர் என்று அழுத்தந் திருத்தமாகக்
கூறலாம்.

மேலும், "பஞ்சவர்க்குத் துது நடந்தானை எத்தாத
நாவென்ன நாவை: நாராயணுவென்து நாவென்ன
நாவே" என்றும், "கரியவளைக் காணாத கண்ணென்ன

ண்ணே" என்றும் திருமாவைப் புகழ்த்து பாடும்
இளங்கோவடிகளையே வைணவர் என்று கூட
முடியாமலிருக்கும்போது; செங்கண்மால் உலகைச்
சாடும் திருவள்ளுவரை வைணவர் என்று கூறினால்
யார் ஒப்புக்கொள்ளுவார்.

திருவள்ளுவர் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியில்
கடவுளரின் பெயர்களைக் கூறியிருத்தற்கும், ஏனைய
பகுதியில் கூறியிருத்தற்கும் மிக்க வேறுபாடு
உண்டு.

கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியில், ஆதி பகவன் -
வாலுறிவன் - மலர்மிசை ஏகினுள் - வேண்டுகல்
வேண்டாமமை இலான். இறைவன் - தனக்குவமை
இல்லாதான், அறவாழி அந்தணன், எண்குணத்
தான், முதலிய பொதுச் சொற்களை எடுத்தானாடு,
ஒரு கடவுளரையும் வரைந்து ஒதாமல் பொதுவாக
ஒதிச் சென்றார். ஏனைய பகுதியில்தான், இந்திரன்-
அடிஅளந்தான் - உலகியற்றியான் - தாமரைக்
கண்ணுள் முதலிய ஒவ்வொரு கடவுளர்க்குரிய
சிறப்புப் பெயர்களை எடுத்து ஆண்டிருக்கிறார்.

கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியில் உலகத்திற்குக்
கடவுளே முழுமுதலாகையால் அக்கடவுளை
வணங்கவேண்டும் என்று எல்லாச்சமயத்தார்க்கும்
பொருந்தும் பொதுவழியிலே கடவுளை வாழ்த்தி
யிருக்கின்றார். ஆனால் ஏனைய இடங்களில்
ஒப்புமை காட்டுதற்கும் - வைதற்கும், இழிந்த
பொருளில் எடுத்துக்காட்டுதற்கும் கடவுளர்களைச்
சிறப்புப் பெயர்களால் குறித்திருக்கின்றார்.

ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அடெவிசெயு னாரீமோன்
இந்திரனே சாலும் 6

மடியிலா மன்னவன் எய்தும் அடியாள்தான்
தாயதெல் லாம்ஓ ருங்கு

இவ்விரண்டு குறட்பாக்களில் இந்திரன் அடி
அளந்தான் இருவரை ஒப்புமைகாட்ட எடுத்துக்
கொண்டார்.

"இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கேடுக உலகியற்றி யான்"

இக்குறளில் உலகியற்றியானை (பிரமனை) வைது
பேசியிருக்கிறார்.

"தாமரைக் கண்ணுள் உலகை" இழிந்த பொரு
ளில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

கடவுள்வணக்கம் கூறவதற்குப் பத்தாவதுக்
குறட்பாக்களை எடுத்துக்கொண்ட திருவள்ளுவர்.
அங்குத்தாம் வைணவர் என்பதைக் காட்டிக்
கொள்ளாமல், கடவுளரை ஒப்புமை காட்டும்போது

வந்து உன்னைக் காணும் வரந்தவானாயின், அவனுக்கு நாங்கள் என்ன ஆறதல் மொழி கூற வல்லேம் என்பன போன்ற ஏதேனும் உரைபாடி இருத்தல் வேண்டும் என்று நம்புகின்றான். அப்படி இவைகள் ஏதேனும் கூறியிருக்குமேல் அவள் என்ன பதிலுரைத்திருப்பாள் என்பதை அறிய விரும்புகின்றான். அதனால்

... சென்றாளுக்கும்

என்னுரைத்தீர்க்க என்னுரைத்தாள் ... என்று அம்மரங்களை நோக்கி ஆவலுடன் கேட்கின்றான்.

பேச்சு வழக்கில் சிலர், தன்னுடன் இருப்பவரை நோக்கி நீர் என்ன சொன்னீர், அதற்கு அவள் என்ன சொன்னாள் மறுபடியும் அவனுக்கு நீர் சொன்ன பதில் என்ன ... என்று நடந்த செய்தி பற்றிக் கேட்டறிதல் போல், தலைவன், தலைவி கூறிய வையாவை எனப் பதறித் துடிக்கின்றான். எனவே, நீங்கள் அவளிடம் கூறியதென்ன? அவள் கூறிய மறு மொழி என்ன. மீண்டும் நீங்கள் என்ன கூறினீர்கள் அதற்கு அவள் என்ன சொல்லி, இவ் விடம் விட்டுச் சென்றாள் என்றமரங்களை நோக்கித், தன் காமமிகுதியால் மயங்கிக் கேட்கின்றான்

அம்மரங்கள் வாடி நின்றனவே தவிர வாய்த் திறக்கவுமில்லை அவன் துன்பம் மேலிட்டு உருகி, அவள் அன்பை, அமகிய உருவை எண்ணுகின்றான். தன் நீண்ட கண்களால் அன்பைப் பொழிபவள், ஒளியுடைய பூண்களை மார்பில் அணிந்து தன் வனப்பால் இன்பமூட்டுபவள், தன்னைப் பிரிந்து சென்றதால், வருந்தும் நிலையும் வந்ததே என கைநெருங்கினான். அம்மரங்களின் எதிரே, அவளை எண்ணியே மயங்கிநின்றான்.

*கொன்றாய்! குருந்தே! கொடியுல்லாய்! வாடினீர் தின்றேன் அறிந்தேன் நெடுங்கண்ணாள் - சென்றாளுக்கும் என்னுரைத்தீர்க்கு என்னுரைத்தாட்கு என்னுரைத்தீர்க்கு [என்னுரைத்தாள் மின்னிறைந்த பூண்மீளிர விட்டு.

அமைப்போம் வாரீர்!

தஞ்சை, வை. உமாபதி.

தமிழே நம்குலப் பரம்பரைச் சொத்தாம் - நம் தமிழே நம்மின மரபுக்கு வித்தாம்
தமிழர்! நீயதை காணலாம் ஏத்து - நம் தமிழினித் தரணியில் தழைத்திடும் பூத்து.

தமிழ்போல் தரணியில் பார்ப்பதும் - கேள் அமிழ்தின் இனிமையும் இதற்குமுன் சிறுமை!
தமிழின் சீர்மையே நம்மினப் பெருமை - கேள் கமழும் தமிழோ நம்முயிர்க் குரிமை!

தமிழினைத் தவிர்த்து நமக்கெது முச்சு? - நம் தமிழரின் மொழியே அனபான பேச்சு!
தமிழ்தனில் யாதுண்டு? என்படர் ஏச்சு - நம் தமிழர் நாட்டினில் இன்றோடு போச்சு!

தமிழினம் தரணியில் உயர்ந்தது என்று - நம் தமிழரே உணர்ந்தனர்; அதுமிக நன்று!
குமிழெனு முடலொடு உயிரையும் ஈன்று - நாம் 'அமைப்போம் வாரீர்நம்' 'தமிழ்நாட்டை' இன்று!

☞

பாவம்! அவன் எவ்வளவு நேரம்தான் அப்படி நின்றானோ நாமறியோம்!

இவ்வாறு தலைவன் தலைவியின் நிறைந்த அன்பையும், ஒருவரை ஒருவர் பிரிந்து ஆற்ற முடியாது நிற்கும் சிறந்த பண்பையும், உலகியல் படி அவன் பேச்சின் தன்மையையும், தன் வருத்த மிகுதியால் மரங்களுடன் அவன் பேசுவதையும் புலவர் கணிமேதையார் அமைத்திருப்பது தேனினும் தேவிட்டாமல் இனிப்பதாகும். இத்தகு நூல்களைக் கற்றின்புறல் நம் கடனவவோ?

*திணைமாலை ஞாற்றைப்பது - 81

மின்னிறைந்த - ஒளிசிறைந்த

☞

குரு பல்பொடி
குரு கைதலம்
குரு மருந்துகள்
சிறந்தவை

லாக்டர் ஏ.மகாரம்சன்ஸ்
குருமருந்துசாலை, திருச்சிராப்பள்ளி.

தேவை

"குயில்" விற்பனையாளர் இல்லாத ஊர்களில் விற்பனையாளர்கள் தேவை.

விவரங்களுக்கு;

அமைச்சர்

குயிலகம், புதுச்சேரி.

என்னுரைத்தாள்?

சென்னை அ. சுகுமாரன்.

உழைப்பின்றியே வளங்கொழிக்கும் மலை அது. அம்மலைவாழ் மக்கள் அங்குக்கிடைக்கும் காய்களிகளைத் தின்றே காலம் கழிப்பதில்லை. உழைப்பின் மேன்மையை உணர்த்த அவர்கள் "உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி" என்பதற்கொப்ப உழுது பயிரிடலை மேற்கொண்டனர். ஆனால் அங்கு வெற்றிடங்கள் சிறிதும் இன்மையால், மரம் செடி கொடிகளை வெட்டி வீழ்த்தி, நன்கு உழுது தினைவிகைத்தனர்.

தினை செழித்து வளர்ந்தது. கதிர்விட ஆரம்பித்தது. தினை விதைத்தவர்கள், செழித்த தம் தினைப்புனத்தைக் கண்டு, தினைக்கதிர்களைக் கிளி முதலிய பறவைகள் கவர்ந்து செல்லாது காத்தல் வேண்டும் எனக் கருதினர். "ஏரினும் நன்றும் எரு இடுதல் இட்டபின், நீரினும் நன்றதன் காப்பு" என்பதை உணர்ந்த பெற்றோர்கள் தம் மகனையும் அவள் தோழியையும் தினைப்புனத்திற்கு அனுப்ப எண்ணினர் தினைப்புனத்தில் பரண் அமைத்து அதன்மேல் இருந்து. வரும் பறவைகளைக் கவன் கொண்டு வீசிக்காவலிருக்கச் செய்தனர்.

சென்றவள் தன் தோழியுடன் பரண்மேலிருந்து அங்கு வரும் பறவைகளை ஓட்டி இனிதிருந்தாள். வேட்டையாடி அவ்வழியே வந்த ஒருவன் பரண்மேல் இருக்கும் தலைவியின் அழகு கண்டு இன்புற்று நின்றான். இளைஞன் ஒருவன் தன்னைக்கண்டு உளம் மகிழ்ந்து மயங்கி நிற்பதைத் தலைவி கண்டாள். தன்னுள் மகிழ்ந்தாள். அவ்விருவர் கண்களினின்றும் அன்பு வழிந்து ஓடிக்கலந்தது. தலைவன் அன்று முதல் அங்கு தொடர்ந்து வரலானான். தோழியின் உதவியால் தலைவியும் அவனுடனிருந்து மகிழ்ந்தாள். அவனைக் காணாமல், அவளால் ஒருநாளையும் கழிக்க முடிய வில்லை.

நாள் சில கழியவும், தினைக்கதிர்கள் முற்றி கற்றடங்கிய சான்றோர்களைப்போல் தலை வணங்கி நின்றன. செழித்துள்ள தினைக்கதிர்களைக் கண்ட பெற்றோர்கள் அறவடைக்கு ஆயத்தமாயினர், தலைவியைத் தினைப்புனத்திலிருந்து நீக்கி இல்லில் இருக்கச் செய்தனர். "தான் இனி வீட்டினுள் இருக்க நேரும்" என்பதைத் தலைவனிடம் சொல்லவும் வழிபின்று, இவ்வளவு விசைரவில் தன் காதலனைப் பிரிந்து பெற்றோர் இட்டகூண்டில் இருக்கவேந்தே

என்று எண்ணி எண்ணி தலைவி வருந்தினாள். தோழி பல சொல்லித் தலைவியைத் தேற்றவும், ஆற்றுவளானாள்.

தினைப்புனத்தருகில் கடைசியாகத் தலைவியைக் கண்டு இன்புற்றுச் சென்ற தலைவன், சில நாட்களுக்குப்பிறகு அங்கு வருகின்றான். தினைப்புனத்தை நோக்கினான். அங்கு, அறவடையான வெறும் நிலமே காட்சியளித்தது! தலைவி நின்று காவலிருந்த பரணை நோக்கினான். பாலற்ற வெறும் கிண்ணம்போல் அது இருப்பதைக்கண்டு கலங்கினான். அவளும் தானும் அங்கு ஆடிப்பாடி இருந்த பொழுது அவ்விடம் எவ்வளவு பொலிவுடன் இருந்தது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கின்றான். முன்பு தான் வந்து அங்குநின்றதும், தலைவி தன்னை நோக்கி வருவாள். அங்குள்ள மரங்களும் கொடிகளும் அதுகண்டு மகிழ்ந்து சிரிக்கும். மலர்ந்து நிற்கும். ஆனால் இன்று, தான் மட்டும் வந்து தனியே நின்று வருந்துவதை எண்ணினான். வழக்கமாகத் திலகமிடும் அழகு மிக்க நங்கை, ஒருநாள் திலகமின்றி பொலிவற்று இருப்பது போல், தலைவி நீங்கிச் சென்ற இடத்திலுள்ள மரங்களும், செடிகளும் தம் வனப்பிழந்து, வாடினபோல் தலைவனுக்குத் தோன்றிற்று. வாடிநிற்கும் மரங்களே-நானும் உங்களெதிரில் வருந்தி நிற்கின்றேன் என்று தன்வருத்த மேலீட்டால் கூறுகின்றான்.

"கொன்றாய்! குருந்தே! கொடிமுல்லாய்! வாடினர் தின்றேன்....."

உங்கள் வாட்டத்திற்கும் என் வருத்தத்திற்கும் காரணம் என்ன என்பதையும் எண்ணிப்பார்த்தேன் நெடுங் கண்களையுடைய என் காதலி என்னைப் பிரிந்து தன் வீட்டினுள் சென்று தங்கினாள், அவள் அன்னாளில் நோக்கிய அன்பு நோக்கும் அவளது நெடுங்கண்களும் என் மனத்தே தோன்றி மிக்க வருத்தம் செய்தன அதனால் நான் இங்கு வருந்தி நிற்கின்றேன். அவள் உங்களை விட்டுச் சென்ற தாலேயே நீங்களும் வாடி நின்றீர்கள்! நம் துன்பத்திற்குக் காரணம் இதுவேயன்றோ! என்கின்றான்.

"கொன்றாய்! குருந்தே! கொடிமுல்லாய்! வாடினர் தின்றேன் அறித்தேன் நெடுங்கண்ணாள் - சென்றாய்"

இவ்வாறு கூறி வருந்தி நிற்பவன் மறபடியும் அம்மரங்களை நோக்கினான். தலைவியைப் பிரிந்து பெரிதும் வருந்தும் இம்மரங்கள், அவள் இங்கிருந்து சென்ற பொழுது அவளுடன் ஏதேனும் பேசியிருக்கும் என்று கினைக்கின்றான். "எங்களை விட்டு நீ பிரிந்து செல்லுதல் நன்றோ! உன் இனிய காதலன்

மட்டும் தாம் வைணவர் என்பதைத் தெரிவிக்கிறார் என்று கூறுவது எள்ளி நகையாடற்குரிய தொன்றல்லவா?

கடவுள் வணக்கம் கூறப்போந்த கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியில் மட்டுந்தான் திருவள்ளுவர் பொதுச்சொற்களைக் கையாண்டார் என்பதில்லை. கடவுள்வணக்கம்கூறும் எந்தஇடத்திலும் கடவுளைப் பொதுச் சொல்லாலேயே குறிப்பிடுகின்றார். எடுத்துக்காட்டாகத் துறவு என்ற அதிகாரத்தில் கூறியிருக்கும் “பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை அப் பற்றைப் பற்றுக் பற்றுவிடற்கு” என்ற திருக்குறளை எடுத்துக் கொள்வோம். இங்குக் கடவுளைப் பற்றற்றான் என்ற பொதுச் சொல்லாலேயே குறிப்பிடுகின்றார். வள்ளுவர் உண்மையாகவே வைணவராக இருந்திருப்பின் பற்றுக் பரந்தாமன் பற்றினை என்று ஒதியிருக்கவேண்டும் அங்ஙனம் ஒதாமையின் அவர் வைணவர் இல்லை என்று துணிந்து கூறலாம்.

முடிவாக, உரையாசிரியர் கருத்தைக்கொண்டு நூலாசிரியரை அறியமுற்படுவது குருடர்கள் யானையெக்கண்ட கதைபோல்தான். வேதங்களுக்கு உரைகண்ட சங்கரர், ராமானு, சர்மத் வர் முதலியோர் அத்தைவதம், துவைதம், வசிஷ்டாதுவைதம் என்று ஒவ்வொரு மார்க்கத்தையே ஏற்படுத்திவிட்டனர் இவற்றில் எந்த மார்க்கம் சிறந்தது என்று கூற முடியுமா? பரிமேலழகர் வைணவர்; அவர் உரை வைணவச் சார்பாய் இருக்கும் என்பதில் ஐயமுண்டோ?

வள்ளுவர் வைணவர் அல்லர்; அவர் சமயச் சூழலுக்கு அப்பாற்பட்டவர். இக்கருத்தைச் “சமயக்கணக்கர் மதிவழி கூறா துலகியல் கூறிப் பொருளிது வென்ற வள்ளுவன்” என்ற கல்லாட அடிகளும் வலியுறுத்துகின்றன. ஆகவே அவரை இன்ன சமயத்தைச் சார்ந்தவரென்றே அதற்குரிய போலிக்காரணங்களைக் காட்டிக்கொண்டிருப்பதோ இற்றைக்கு வேண்டாத செய்கையாகும்.

★○★

விளம்பரம் செய்ய...

குயிலில் ஒரு தடவைக்கு:

முழுப்பக்கத்திற்கு ரூ. 100

அரைப்பக்கத்திற்கு ரூ. 50

கால் பக்கத்திற்கு ரூ. 30

பகைபறக்கும்!

தேனரசன், கரையாம்பாணையம்.

போர்க்களத்தில் பிறந்தவர்நாம்! குருதி யாற்றில் புனலாடிப் பழகியவர்! நமையெ திர்த்தார் நேருக்கு நேர்மின்று வெற்றி கண்ட நிகழ்ச்சிக்கு வரலாறே இல்லை! முன்னாள் சேரரும், சோழரும், பாண்டி யநாட்டாரும் சேர்த்துவைத்த புகழிமய உச்சி வாழ்வு யார்க்கிந்த வையத்தில் வாய்த்திருக்கும்? அதிலெல்லாம் குறைவில்லை! ஆனவின்னே.

முந்திவந்த பழங்கதையே பேசிப் பேசி முழுதாக நமையறந்தோம்; அதனுலிங்குச் சந்துவழி வந்தவர்கட் கெல்லா மின்று தாள்பணிந்தோம்! வீழ்ந்தவித மெண்ணிச் சற்றே சிந்தித்தால், விழித்திறந்தால், உரிமைப் போரில் செங்குருதி பெருக்கெடுக்கும்; தலைமி தக்கும்! செந்தமிழ்க் குடலென்றால் உயிர்கொடுப்போம் தேனென்று வரவேற்போம் சாவு வந்தால்!

நிலைத்தபுகழ்த் தமிழர்க்கு முதற்ப கைவர் நெஞ்சத்தி லூறிவரும் வஞ்சச் சூழ்ச்சிக் ‘கலைத்தொழி’வில் தேர்ந்தவர்கள்! குடிகெடுக்கும் கைகாரர்! நம்மினத்தின் உறவுக் கூட்டைக் குலைத்தவிதம் உணர்ந்து விட்டோம், பண்டைவீரம் கூர்மழுங்கிப் போகவில்லை இன்றும்! இந்தப் புலித்தமிழர் படைமுரசின் ஒலியெழுந்தால் புயற்காற்றில் வெண்பஞ்சாய்ப் பகைபறக்கும்!

★□★

குயில் நேயர்கட்கு!

பொங்கல் மலர் வேலை மிகுதியால்

இந்த இதழ் 12 பக்கங்களில்

வெளியிட வேண்டியதாயிற்று.

அன்பர்கள் பொருத்தருள்க.

- அமைச்சர்

பிசிராந்தையார் . . .

உன் ஆட்சியை என்னிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். இல்லையானால் போருக்கு வருக. எல்லைக்கண் படையோடு நிற்கின்றேன்.

அறிவுடை: நானும் படையுடன் இதோ வந்துவிட்டேன் இழித்துப் பேசிய சோழன் வாயைக் கிழித்துப்போடுன்றேன். இ த ய ய ம் சொல், போ!

(ஓற்றன் ஓடுகின்றான்)

படைத்தலைவரே நம் படை முழுதும் திரட்டுக. விரைவில் எல்லையில் கால் வைக்கு முன் எதிர்த்துத் தாக்கவேண்டும். அமைச்சரே தெருத் தோறும் கோப்பெருஞ் சோழன் உரு வத்தை வைக்கோலால் புனைந்து நிறுத்தும்படி செய்க. கோப்பெருஞ்சோழன்மேல் நமக்குள்ள வெறுப்பை மக்களுக்குக்காட்ட அப்புல்லுருக்களில் தீ வைக்க.

இதோ நான் பிசிருக்குப் போய்வந்து விடுகின்றேன்.

(போதல்)

வழியில்

அரசன் அமைச்சன் இருவரும் தேரில் செல்லுகின்றார்கள். தெருவில் ஆட்கள் கூடிச் சோழன் உருவைக் வைக்கோலாற் புனைந்து நிறுத்துகின்றார்கள். தேரில் அரசன் காணுகின்றான்.

அரசன்- வெறுக்கத்தக்க சோழன்!

பலர்- சோழன் வீழ்க!

அமைச்சன்- நாங்கள் வரும்போது கூறுவோம் அப்போது தீயிட்டுக் கொளுத்துக.

(தேர் செல்லுகின்றது)

மற்றோரிடத்து

அரசன்- (சோழன் உருக்கண்டு) இகழத் தக்க சோழன்!

பலர்- வீழ்க சோழன்!

அமைச்சன்- பொதுமக்களே, திரும்பிவரும் போது தீ வைக்கலாம். சோழன் உருவுக்கு.

(தேர் செல்லுகின்றது)

மற்றொரு தெரு.

அரசன்- (சோழன் உருக்கண்டு) பகைக்கத்தக்க சோழன்.

பலர்- சோழன் வீழ்க!

அமைச்சன்- இப்போது தீயிட வேண்டாம் வரும்போது நாங்கள் சொல்லுவோம்.

(தேர் செல்லுகின்றது)

மற்றொரு தெரு.

அரசன்- (சோழன் உருக்கண்டு) கொல்லத்தக்க சோழன்!

பலர்- சோழன் வீழ்க!

அமைச்சன்: நாங்கள் வரும்போது கட்டளை தருவோம் அப்போது தீ வைக்கலாம்.

(தேர் செல்லுகின்றது)

<O>

உறுப்பினர்க்கு

“குயில்” பொங்கள் மலருக்கெனத் தனியே பணம் அனுப்ப வேண்டியதில்லை, மலருக்கானபணம் சந்தாத்தொகையிலேயே நிறுத்திக் கொள்ளப்படும்.

அமைச்சர்.

<□>

வெண்பா வினா விடைப் பகுதி

மலர் வேலை மும்முரத்தாலும் இந்த இதழ் 12 பக்கங்களாக வெளி வருவதாலும் வெண்பா வினாவிடைப் பகுதி (27-1-59) 34 ஆம் இசையில் இடம் பெறும்.

என்ன செய்ய?

புலவர், வீராசுவன், மேலக்குப்பம்.

வாழ்ந்திட்ட தமிழர்களும் வீழக் கண்டு
வகையின்றி அடிமைகளாய் வாழப் பார்த்து
தாழ்ந்திட்டார் தமிழரெனக் கூறக் கேட்டுத்
தனிவாழ்வும் வேண்டுமெனக் கழகம் வைத்துச்
சூழ்ந்திட்ட இன்னல்களை ஏற்று வீரம்
சொரிந்திட்ட “எந்தலைவர் பெரியார்” என்றால்
வாழ்ந்திட்ட தமிழர்களும் வாழ்த்த வின்றி
‘வசைபாடுங் கயவர்களை என்ன செய்ய?

எத்தனையோ ஆண்டுகளாய் ஏழு ருது
ஏனிருந்தோம் சாமியென அடிப ணிந்து
பித்தனைப்போ லாக்கிவிட்டார் பிறிதோர் கூட்டம்
பிழைப்புக்காய் வந்தவர்கள் கூறக் கேட்டு
முத்தினை யடைந்திடுவோ மென்றார் நம்பி
முயற்சினைக் கைவிட்டோம் வேறு பட்டே
இத்தனையும் எடுத்துரைத்த “பெரியார்” தன்னை
இழித்துரைக்கும் அறிவிலியை என்ன செய்ய?

ஆண்டுபல தொண்டுசெய்தார். அறிவு பெற்றே
அருந்தமிழர் வாழ்ந்திடவே வழியு மில்லை
தூண்டிடவுந் தனிக்கழகம் வைத்து நல்ல
தூயவுரை கூறியவர் சிறையுஞ் சென்று
மாண்டிடவுந் துணிந்திட்ட “மாண்புத் தந்தை”
“மனிதர்குல மாணிக்கம் பெரியார்” தன்னை
வேண்டிபல ரிருந்திடவும் தூற்று கின்ற
வினர்களை விட்டிடவா என்ன செய்ய?

∞○○∞

உறுப்பினராக...

கட்டணம்	உள்நாடு	வெளிநாடு
தனி இதழ்	13 காசு	16 காசு
ஓராண்டு	ரூ. 6-75,	ரூ. 8-50.
ஆறு மாதம்	ரூ. 3-37.	ரூ. 4-50.
வாழ்நாளி	ரூ. 100.	

தனி இதழ் வேண்டுவோர் 0-15 (பதினைந்து
காசு) அஞ்சல் தலைகள் அனுப்புக.

“குயில்”

பொங்கல் மலர்

- ★ சிந்தனையைக் கிளறும் மூவண்ண
முகப்பு.
- ★ தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் அளிக்கும்
இலக்கிய விருந்து.
- ★ கழகத் தலைவர்களின் கருத்தோவி
யங்கள்.

ஆகிய சிறப்புக்களோடு

க வி ரு ரி ன்

எழுத்தோவிங்களைத் தாங்கி
14-1-59 ல் வெளிவருகிறது.

விலை 50 காசு

தனிஇதழ் வேண்டுவோர் 58 காசு
அஞ்சல் தலை அனுப்பவேண்டும்.

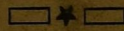
குறிப்பிட்ட படிக்களே அச்சிடப்படுவதால்
முன்பணமனுப்பாத
விற்பனையாளர்கட்கு மலர் அனுப்ப
இ ய ல ா து .

- அமைச்சர்.

குயில்

Regd. No. M. 7030.

பள்ளிக்குப் போ

இசை: பில்ஹரி.

தாளம்: ஆதி.

ஸஸ் க.

பா ப பா ப.

பள்ளிக் கூட முதல்மணி! — கேள்

பதஸ. நீ. த. பதப. மகரி காரி.

பறந்துபோ என் கண்மணி

ஸ்ஸ் நீ த.

ப த ப ம க ம.

துள்ளி ஓடு சுவடிப் பையைத்

த நீ த. ப த ப. ம ப ம க ரி ஸ ஸ.

தூக்கி ஓடு மகிழ்ச்சி யோடு

(பள்ளி)

அறிவைக் கொடுக்கும் கல்வி — நல்

லழகைக் கொடுக்கும் கல்வி

பொறுமை கொடுக்கும் கல்வி — நீ

போ போ என் அருமைச் செல்வி

(பள்ளி)

பெருமை சேர்க்கும் கல்வி — பெரும்

பொருளைச் சேர்க்கும் கல்வி

தருமம் சேர்க்கும் கல்வி — கற்கத்

தாவிடுவாய் என் புதல்வி

(பள்ளி)

பாட வைக்கும் கல்வி — கொண்ட

பசியைப் போக்கும் கல்வி

நாடு காக்கும் கல்வி — நீ

நடநடநட என் புதல்வி

(பள்ளி)

நாள்தோறும் போய்ப் போய் — நீ

படிக்க வேண்டும் நன்றாய் — ஒரு

நான் நின்றாலும் மறப்பாய் — நீ

நட நட நட மிகவிரைவாய்

(பள்ளி)

தமிழைக் கற்க வேண்டும் — நீ

தமிழை மீட்க வேண்டும்

தமிழ் கந்தான் உன்தாய் — அவள்

தனையறக்க வேண்டும்! செல்வாய்.

(பள்ளி)

ஆசிரியர், வெளியிடுவோர், பொறுப்பாளர்: பாரதிதாசன், புதுச்சேரி.

அச்சிடுவோர்: மா. தண்டபாணி, பழநியம்மா மின்விசை அச்சகம், புதுச்சேரி.